NOTY O AUTORACH

Rocco Buttiglione, prof., filozof, prawnik. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Lecce, Włochy). Studia uniwersyteckie w Turynie i Rzymie (prawo). Od 1973 wykłada filozofię na Wolnym Uniwersytecie w Urbino. Profesor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Założyciel i współpracownik Instytutu ISTRA w Mediolanie, współpracownik wielu czasopism m.in. „Il Nuovo Areopago", „Il Sabato", „30 Giorni". Działacz „Communione e Liberazione". Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo. Najważniejsze publikacje książkowe: *La controversia fra Marx e Bauer* (1972); *Dialettica e Nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1979); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982); *L'uomo e il lavoro* (1982).

Wojciech Chudy, dr, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie k. Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie sekretarz Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Towarzystwa Naukowego KUL. Działacz na rzecz zbliżenia środowisk akademickich Polski i RFN. W 1981 r. laureat II nagrody w konkursie im. R. Schneidera. W 1987 r. wyróżniony nagrodą POL-KUL (Australia). Główne obszary zainteresowań: filozofia poznania, metafizyka, filozofia człowieka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G.W.Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności, szeroko rozumiana problematyka społeczna. Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red.) (w druku).

John Crosby, prof., filozof. Urodzony w 1944 r. w Waszyngtonie. Studia na Uniwersytecie w Georgetown (USA) oraz na Uniwersytecie w Salzburgu w Austrii. Od 1970 r. profesor filozofii na Uniwersytecie w Dallas. Redaktor czasopisma „Aletheia". Autor licznych publikacji z zakresu teorii poznania, antropologii filozoficznej, aksjologii i etyki.

Artur Hutnikiewicz, prof. dr hab., historyk literatury i krytyk literacki. Urodzony w 1916 r. we Lwowie. Studia na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, tam też początek pracy naukowo-dydaktycznej (1938-1939). Od 1946 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Obecnie emerytowany profesor Instytutu Filologii Polskiej UMK, były jego dyrektor i były prodziekan Wydziału Humanistycznego. Członek m.in.: Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN, Rady Naukowej Instytutu Badań Literackich PAN w latach 1966-1981, Towarzystwa Naukowego w Toruniu (członek Zarządu i redaktor naczelny jego wydawnictw), Związku Literatów Polskich w latach 1967-1981. Wyróżniony odznaczeniami państwowymi, m.in. Krzyżem Kawalerskim OOP, Medalem Komisji Edukacji

Narodowej, Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Główne obszary badań: literatura polska XIX i XX wieku. Ważniejsze publikacje książkowe: *Żeromski i naturalizm* (1956); *Twórczość literacka Stefana Grabińskiego* (1959); *Stefan Żeromski* (1960); *Od czystej formy do literatury faktu* (1965); *„Przedwiośnie" Stefana Żeromskiego* (1967); *„Hymny" Jana Kasprowicza* (1973); *Portrety i szkice literackie* (1976); *Obraz literatury polskiej XIX i XX wieku. Literatura okresu Młodej Polski,* t. 1-4 (redaktor i współautor – 1967-1977); *Literatura polska. Przewodnik encyklopedyczny,* t. 1-2 (współautor i członek Komitetu Redakcyjnego – 1984-1985); *Żeromski* (1987), oraz edycje i opracowania dzieł S. Żeromskiego, A. Nowaczyńskiego, S. Grabińskiego, J. Szaniawskiego, a także studiów S. Kawyna, J. Kleinera i E. Kucharskiego.

Ks. Marian Kurdziałek, prof. dr hab., historyk filozofii. Urodzony w 1920 r. w Bobrownikach nad Wieprzem. Studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Siedlcach oraz na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Wieloletni pracownik KUL, obecnie emerytowany. Członek Société Internationale pour l'Etude de la Philosophie Médiévale, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Naukowego KUL. Główne obszary badań: związki filozofii średniowiecznej z filozofią grecko-rzymską, wczesnośredniowieczna filozofia przyrody, relacje pomiędzy teologią filozoficzną a teologią objawioną w starożytności i średniowieczu. Liczne publikacje w czasopismach specjalistycznych. Główna praca: *Davidis de Dinanto „Quaternulorum" fragmenta* (1963).

Ks. Józef Majka, prof. dr hab., socjolog, teolog, filozof. Urodzony w 1918 r. w Suchorzowie. Studia teologiczne (Tarnów i UJ), filozoficzne i ekonomiczne (KUL). Od 1950 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Tarnowskim Instytucie Teologicznym, w latach 1952-1971 na KUL-u, od 1966 w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie i od 1970 w Metropolitalnym Seminarium Duchownym we Wrocławiu; rektor tegoż seminarium. Obecnie rektor Teologicznego Fakultetu Papieskiego we Wrocławiu. Konsultor watykańskiego Sekretariatu dla Niewierzących, członek Rady Naukowej Episkopatu Polski, Komisji Episkopatu do Spraw Nauki Katolickiej i innych. Członek wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych. Współpracuje z czasopismami naukowymi w kraju i za granicą. Główne dziedziny badań: katolicka nauka społeczna, filozofia społeczna, etyka, metodologia i socjologia religii. Najważniejsze publikacje: *Zagadnienie płac w świetle katolickiego personalizmu* (1952); *Procent i lichwa w katolickiej nauce moralnej* (1958); komentarze do encyklik: *„Mater et Magistra"* (1963), *„Pacem in terris"* (1964), *„Populorum progressio"* (1968); *Socjologia parafii* (1971); *Etyka życia gospodarczego* (1980); *Metodologia nauk teologicznych* (1981); *Filozofia społeczna* (1982); *Rozważania o etyce pracy* (1986); *Katolicka nauka społeczna* (1986); *Taniec wśród mieczów* (1987); komentarz do encykliki *„Sollicitudo rei socialis"* (1988).

Jadwiga Puzynina, prof. dr hab., językoznawca. Urodzona w 1928 r. w miejscowości Rożyszcze na Wołyniu. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Wieloletni pracownik naukowo-dydaktyczny tegoż uniwersytetu; obecnie w Instytucie Języka Polskiego Wydziału Polonistyki UW. Członkini Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Societas Linguistica Europaea, Komitetu Językoznawstwa PAN. Główny obszar badań to językoznawstwo, m.in. w kontekście aksjologii, antropologii kulturowej, etyki. Najważniejsze publikacje książkowe: *„Thesaurus Polono-Latino-Graecus" Grzegorza Knapiusza. XVII-wieczny warsztat pracy nad językiem polskim* (1961); *Wypowiedzi o języku i stylu w okresie staropolskim* (1963); *Nazwy czynności we współczesnym języku polskim (słowotwórstwo, semantyka, składnia)* (1969); *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego,* t. 1 (1979).

Josef Seifert, prof., filozof. Urodzony w 1945 r. w Salzburgu (Austria). Studia filozoficzne w Salzburgu i Monachium. W latach 1969-1973 profesor na Uniwersytecie w Salzburgu, od 1973 profesor filozofii na Uniwersytecie w Dallas (USA). Obecnie rektor Internationale Aka-

demie für Philosophie (Liechtenstein). Redaktor naczelny czasopisma filozoficznego „Aletheia". Główne obszary badań: teoria poznania, metafizyka, antropologia filozoficzna, etyka. Najważniejsze publikacje książkowe: *Erkenntnis objektiver Wahrheit. Die Transzendenz des Menschen in der Erkenntnis* (1972, drugie wyd. 1976); *Leib und Seele. Ein Beitrag zur Philosophischen Antropologie* (1973); *Was ist und was motiviert eine sittliche Handlung?* (1976); *Das Leib-Seele-Problem in der gegenwärtigen philosophischen Diskussion* (1979); *Back to 'Things in Themselves'. A Phenomenological Foundation for Classical Realism* (1987); *Essere a Persona. Verso una fundazione fenomenologica di una metafisica classica e personalistica* (1988).

Antoni B. Stępień, prof. dr hab., filozof. Urodzony w 1931 r. w Sosnowcu. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1957 r. pracownik KUL, aktualnie dziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej, kierownik Katedry Teorii Poznania, członek redakcji naczelnej *Encyklopedii katolickiej*, redaktor naczelny „Zeszytów Naukowych KUL", redaktor „Roczników Filozoficznych" (z. 1). Członek Towarzystwa Naukowego KUL (aktualnie wiceprezes), Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego; były członek Komisji Nauk Filozoficznych PAN. Główne obszary badań: teoria poznania, metodologia nauk filozoficznych, metafizyka, estetyka, epistemologiczne podstawy wiedzy o człowieku. Najważniejsze publikacje książkowe: *Wprowadzenie do metafizyki* (1964); *O metodzie teorii poznania* (1966); *Propedeutyka estetyki* (1971, wyd. drugie rozszerzone 1986); *Elementy filozofii* (1980 i dalsze wydania); *Wobec filozofii marksistowskiej. Polskie doświadczenia* (red., współautor) (1987).

Władysław Stróżewski, prof. dr hab., filozof. Urodzony w 1933 r. w Krotoszynie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1957 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Obecnie kierownik Zakładu Filozofii oraz dziekan Wydziału Filozoficzno-Historycznego UJ. Ponadto pracownik Katedry Edytorstwa Muzycznego Akademii Muzycznej w Krakowie (od 1973 r.). Członek m.in. Komitetu Nauk Filozoficznych PAN, członek ZG Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (przewodniczący oddziału krakowskiego), Towarzystwa Naukowego KUL, PEN-Clubu, Societé Internationale pour l'Etude de la Philosophie Médiévale, International Society for Metaphysics, Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Główne obszary badań: historia filozofii, ontologia, filozofia wartości, estetyka. Najważniejsze publikacje: *Historia filozofii średniowiecznej* (współautor) (1979); *Istnienie i wartość* (1981, Nagroda MSzWiT II stopnia oraz Nagroda Wydziału Nauk Społecznych PAN 1982); *Studia z teorii poznania i filozofii wartości* (red.) (1978); *Dialektyka twórczości* (1983, Nagroda MNSzWiT II stopnia, 1984); *Od Husserla do Levinasa* (red.) (1987).

Tadeusz Styczeń SDS, prof. dr hab., filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL-u. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik Instytutu Jana Pawła II KUL. Profesor Instytutu Jana Pawła II oraz Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną przy Uniwersytecie Laterańeńskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II. Najważniejsze publikacje: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, część I: Metaetyka* (1974); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Miłości gdzie jesteś?* (współautor) (1986). Redaktor serii: „Człowiek i Moralność", „Jan Paweł II naucza", „Sympozja", wydawanych w ramach Instytutu Jana Pawła II KUL, oraz „Roczników Filozoficznych" (z. 2).

Stefan Swieżawski, prof. dr hab., filozof. Urodzony w 1907 r. w Hołubiu k. Hrubieszowa. Studia i pierwsza praca nukowo-dydaktyczna na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, a następnie studia w Paryżu pod kierunkiem E. Gilsona i J. Maritaina. Od 1946 r. pracownik naukowy KUL; współtwórca lubelskiej szkoły filozoficznej. Od 1946 r. również wykładowca na ATK w Warszawie. Pracownik, a potem stały współpracownik PAN. Od 1976 r. na emeryturze. Świecki audytor Vaticanum II, po soborze członek komisji papieskiej „Iustitia et Pax". Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, a także Institut International de Philosophie (Paryż), The Medieval Academy of America, członek-współzałożyciel Societé International pour l'Etude de la Philosophie Mediévale (Louvain). Wyróżniony m.in. Nagrodą im. Reinholda Schneidera i o. Maksymiliana Kolbego w 1973 r., nagrodą naukową PAN za rok 1976 i Nagrodą im. Idziego Radziszewskiego KUL w 1982 r. Główne obszary badań: historia filozofii, metafizyka, teoria i metodologia historii filozofii. Główne publikacje: *Rozum i tajemnica* (1935); *Uprawa intelektu* (1936); *Byt. Zagadnienia metafizyki tomistycznej* (1948); *Traktat o człowieku* (tłumaczenie i komentarz do *Summy teologii* (I 75-89) św. Tomasza) (1956); *Zagadnienie historii filozofii* (1966); *Dzieje filozofii europejskiej XV wieku,* t. 1-7 (1974-1987); *Między średniowieczem a czasami nowymi* (1983).

Klemens Szaniawski, prof. dr hab., logik, filozof. Urodzony w 1925 r. w Warszawie. Studia na Uniwersytetach Warszawskim i Łódzkim. Od 1949 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Warszawskiego (od 1977 jako prof. zwyczajny), w 1984 wybrany rektorem. Obecnie kierownik Zakładu Logiki w Instytucie Filozofii Wydziału Filozofii i Socjologii UW. Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, od 1977 przewodniczący Zarządu Głównego. W latach 1980-1981 przewodniczący Komitetu Porozumiewawczego Stowarzyszeń Twórczych i Naukowych. Członek prezydium Zarządu Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Członek komitetów redakcyjnych m.in. „Synthèse", „Erkenntnis", „Studia Logica". Autor licznych artykułów z dziedziny logiki i metodologii nauk, w szczególności – teorii wnioskowań niededukcyjnych oraz logicznej teorii decyzji. Ważniejsze prace: *A Method of Deciding Between Statistical Hypotheses* („Studia Logica", 1961), *Two Concepts of Information* (*Theory and Decision,* 1974), *On Formal Aspects of Distributive Justice* (*Essays in Honor of Jaakko Hintikka,* 1979), *Problems of Formalization in the Social Sciences* (Ossolineum, 1977, red.).

Ks. bp Jan Szlaga, prof. dr hab., teolog. Urodzony w 1940 r. w Gdyni. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie, Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Wieloletni pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1984 do 1988 r. prorektor tej Uczelni. Kierownik Katedry Egzegezy Ksiąg Narracyjnych Nowego Testamentu na Wydziale Teologii KUL. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Studiorum Novi Testamenti Societas oraz od 1981 r. redakcji naczelnej *Encyklopedii katolickiej.* Kapelan honorowy Jego Świątobliwości Jana Pawła II. Główne obszary badań: hermeneutyka biblijna, egzegeza Ewangelii, Dziejów Apostolskich, Listu do Hebrajczyków. Najważniejsze publikacje książkowe: *Nowość przymierza Chrystusowego według Listu do Hebrajczyków* (1979); *Wstęp ogólny do Pisma świętego* (opracowanie redakcyjne, współautor) (1986). Autor wielu artykułów specjalistycznych. 25 VI 1988 otrzymał sakrę biskupią z rąk ks. prymasa Józefa Kardynała Glempa.

Karol Kardynał Wojtyła, doc. dr hab., etyk, filozof, teolog. Obecnie – papież Jan Paweł II. Urodzony w 1920 r. w Wadowicach. W latach 1938-1939 studia polonistyczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1942 r. studia na tajnych kompletach Wydziału Teologicznego UJ jako kleryk zakonspirowanego Seminarium Archidiecezjalnego Krakowskiego. Od 1945 r. asystent Wydziału Teologicznego UJ. W 1946 r. święcenia kapłańskie. W latach 1946-1948 studia na Papieskim Uniwersytecie Angelicum w Rzymie. Od 1948 r. praca duszpasterska: początkowo w Niegowici k. Gdowa, następnie do 1951 w parafii św. Flo-

riana w Krakowie. W 1948 r. uzyskanie doktoratu na UJ, w 1953 habilitacja. Od 1953 r. wykłady katolickiej etyki społecznej na Wydziale Teologicznym UJ. Po likwidacji Wydziału Teologicznego UJ kontynuuje wykłady w krakowskich seminariach duchownych (1955). Od 1954 r. zajęcia dydaktyczne z etyki filozoficznej na KUL-u, od 1956 pracownik etatowy mianowany zastępcą profesora. W 1957 r. zatwierdzony stopień docenta; obejmuje kierownictwo Katedry Etyki KUL. W 1976 r. Senat występuje o nadanie tytułu profesora honorowego KUL.

W 1958 r. konsekrowany na biskupa. W 1962 wybrany wikariuszem kapitulnym krakowskim. W 1963 r. mianowany arcybiskupem metropolitą krakowskim, w 1967 kreowany kardynałem. Od r. 1978 – Papież.

Zastępca przewodniczącego Konferencji Episkopatu, przewodniczący Komisji Apostolstwa Świeckich, konsultant Consilium pro Laicis, przewodniczący Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Ogólnego, członek Komisji do Spraw Instytucji Polskich w Rzymie.

Członek Towarzystwa Teologicznego w Krakowie, Towarzystwa Naukowego KUL, współredaktor „Roczników Filozoficznych" (z.2).

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna i teologiczna, filozofia kultury, teologia pastoralna. Główne publikacje książkowe: *Ocena możliwości zbudowania etyki chrześcijańskiej przy założeniach systemu Maksa Schelera* (1959); *Miłość i odpowiedzialność* (wyd.1 – 1960 i dalsze); *Osoba i czyn* (1969 i dalsze); *Poezje i dramaty* (1979); *Wykłady lubelskie* (1986) oraz szereg prac jako papież Jan Paweł II.

Janusz Aleksander Ziółkowski, prof. dr hab., socjolog. Urodzony w 1924 r. w Sosnowcu. Studia na Uniwersytecie Poznańskim, staże naukowe: Liverpool University i London School of Economics. Od 1957 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UAM, obecnie kierownik Zakładu Socjologii Cywilizacji Współczesnej w Instytucie Socjologii. Rektor Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu w latach 1981-1982. W latach 1965-1967 i 1972-1980 kierował w ramach UNESCO ośrodkiem badawczym do spraw rozwoju społecznego i gospodarczego w Azji Płd., międzynarodowym programem rozwoju nauk społecznych oraz wydziałem rozwoju kulturalnego. W latach 1969-1971 konsultant ONZ do spraw środowiska i planowania regionalnego. Najważniejsze publikacje: *Sosnowiec – drogi i czynniki rozwoju miasta przemysłowego* (1960); *Socjologia miasta* (1964); *Urbanizacja, miasto, osiedle* (1965); *Poznań. Społeczno-przestrzenne skutki industrializacji* (red., 1967); *Socjologia i planowanie społeczne* (1972); *Czym jest dla ciebie miasto Poznań* (współautor, 1984). Udział w kołokwiach międzynarodowych pod auspicjami Pontificia Universitas Lateranensis, Fondazione Ambrosiana Paolo VI i Polskiego Instytutu Kultury Chrześcijańskiej w Rzymie.

M.A.Ch.